

MÁLO POZNANIA ČLOVEKA ODVRÁTI OD BOHA, VEĽA VEDY VEDIE KU BOHU

**LOUIS
PASTEUR**
1822 - 1895

Snáď každý z nás vie, že Fakultná nemocnica v Košiciach nesie názov po jednom z najväčších vedcov v histórii ľudstva, po francúzskom chemikovi, biológovi a lekárovi, zakladateľovi mikrobiológie, lekárskej imunológie a stereochemie, Louisovi Pasteurovi. Poniektorí z nás možno dennodenne prechádzajú okolo nemocnice s týmto názvom, ale možno nevedia, alebo si neuvedomujú, že Louis Pasteur, milovník ľudstva a obyčajných ľudí, ktorý svojimi objavmi ľudstvu tak veľmi pomohol, vďačí za svoje úspechy svojej hlbokej kresťanskej viere, o čom bol aj on sám pevne presvedčený. Hrdo, neoblomne a skalopevne sa hlásil ku kresťanskej viere v čase, keď tvrdo a agresívne nastupoval, a na mysle ľudí začínal útočiť nový módny bezbožný ateistický trend s

názvom darvinizmus.

Mnoho ľudí podľahlo tejto módnjej vlne, no Pasteurovou vierou v Boha nedokázala pohnúť táto ďalšia diablova taktika.

Práve naopak, z Pasteura, ktorého označovali jeho pedagógovia za priemerného až podpriemerného študenta, urobila dôvera v Boha mimoriadneho človeka na zemi, ktorý dokázal zachytiť jemný tichý Boží hlas v prírode a urobiť prevratné objavy.

Vďaka objavom, ktoré učinil modliaci sa Pasteur, dnes deti nezomierajú na záškrť, besnotu a pod.

Podme sa pozrieť na to, čo dokáže urobiť Boh v živote človeka, ktorý Ho hľadá, dôveruje Mu a spolieha sa na Neho.

Podobné sa môže, ba má stať aj tebe.

Pasterizácia - prevratný objav veriaceho vedca Louisa Pasteura - stopu Božej prítomnosti môžeš vidieť každý deň v chladničke

Každý z nás niekoľkokrát denne otvorí chladničku a určite v nej nájde nejaké to mlieko, či už v škatuli alebo vo fľaši.

Nápis na obale "pasterizované mlieko" ti pripomína slávneho vedca, ktorý bol počas celého svojho života hlboko veriacim človekom.

Čím bol starší a čím pozoruhodnejšie objavy učinil, tým bol pokornejší a tým viac veril v Boha.

Svoje silné presvedčenie netajil, ale verejne sa k nemu hlásil.

Reč je o slávnom Louisovi Pasteurovi, francúzskom vedcovi a "otcovi bakteriológie", fyzikovi a profesorovi chémie, ktorý urobil prevratný objav.

Položil základy pre vznik a rozvoj biológie, biochémie, mikrobiológie

Rodný dom Pasteura

a imunológie a stal sa najväčším dobrodincom a najväčším biológom svojho času.

Prišiel na to, že mnohé z chorôb, ktoré trápia ľudí, ale i zvieratá, sú výsledkom pôsobenia nebezpečných choroboplodných zárodkov, ktoré prenikajú do organizmu.

Vynašiel proces, ktorý nesie po ňom názov a spočíva v tom, že produkty sa zohrejú na vysokú teplotu a tým sa zničia choroboplodné zárodky, ktoré sa v nich nachádzajú. Je to jeden z

mnohých skvelých Pasteurových príspevkov pre ľudstvo, za ktoré bol vďačný Bohu.

Louis Pasteur je jeden z mála vedcov, ktorý sa nestal slávnym tým, že vynašiel zbrane alebo technológie hromadného ničenia, ale celý svoj život sa snažil svojou vedeckou prácou a svojimi objavmi ľudské životy zachraňovať.

Je svetlým príkladom toho, ako má človek využiť svoje schopnosti a vedomosti, ktoré dostal, mimochodom od Boha ako dar, a dať ich do služby Bohu a človeku.

Priemerný, ale svedomitý študent na ceste k prevratným objavom - garantom úspechu nie sú ľudské schopnosti, ale modlitba

Louis Pasteur sa narodil 27. decembra 1822 asi 400 kilometrov juhovýchodne od Paríža v meste Dole vo východnom Francúzsku.

Do Dole prišiel otec Jean Joseph Pasteur s rodinou po tom, čo bojoval v Napoleonovej armáde v Španielsku. Po nastúpení Bourbonovcov na trón, opustil vojenskú službu, vrátil sa do rodného mestečka Salins a stal sa garbiarom. Tam sa oženil s Jeanne Étienne Roqui a odtiaľ sa odsťahovali do Dole, kde sa im v roku 1818 narodilo prvé dieťa a o štyri roky neskôr aj Louis. Potom sa im narodili ešte ďalšie dve dcéry.

O niekoľko rokov neskôr sa Louisova rodina presťahovala do neďalekého mestečka Arbois.

Už od malička veľmi rád a veľmi pozorne počúval všetky školské prednášky, ale najmä hodiny, na ktorých sa vyučovalo o Bohu a o viere.

Zamiloval si modlitbu, ktorá ho sprevádzala po všetky dni života až do zrelej staroby.

Veľmi rád čítal, knihy si kupoval z vlastne zarobených peňazí.

Školu ukončil v Arbois, no nepatril medzi vynikajúcich študentov.

Niektorí pedagógovia silne pochybovali o jeho schopnostiach. Jeho výtvarné nadanie sa však nedalo prehliadnuť.

Nakreslil vynikajúce portréty rodičov, sestier a susedov. Chýr o jeho talente sa doniesol až na radnicu ku starostovi, ktorý ho požiadal o namaľovanie portrétu. Vydarený obraz bol zarámovaný a umiestnený na radnici.

Po ukončení školy v Arbois sa hlási na štúdium v *École normale supérieure* v Paríži. Tu Pasteur

opäť zápasí s neúspechom, skúška nedopadne dobre, z chémie je zaradený do skupiny priemerných študentov. Na štúdium nenastupuje. O rok neskôr však už končí v poradí štvrtý a spokojne nastúpi na univerzitu Royal College v Besancone a tu získa kompletný bakalársky titul. Okrem štúdia chodí ešte na prednášky na Sorbonnu.

Na záverečných skúškach z prírodných vied opäť tento významný vedec dosiahne len priemerné výsledky, a to sa ešte ukáže, že je veľký trémista. Samé "mínusy" na prvý pohľad.

Ale ak človek dôveruje Bohu a hlboko sa pred Ním skláňa, úspech sa zaručene dostaví.

On sám veril, a aj ja som o tom pevne presvedčený, že tie veľkolepé objavy mohol urobiť len vďaka tomu, že Boh mu po odhalil tajomstvá zákonov vložených do prírody a bola to jeho osobná viera v Boha a modlitby, nie jeho priemerné až podpriemerné vedomosti a schopnosti, ktoré mu pomohli k vedeckým objavom.

Po skončení školy pracuje v laboratóriách školy *École normale supérieure*. Pri svojej práci v laboratóriách s mikroskopom učinil neoceniteľné objavy na poli kryštalografie - stanovil princípy závislosti medzi molekulárnou

stavbou a jej kryštalickou mriežkou.

Na celom tom objave ho najviac fascinovala zložitá štruktúra malých kryštálikov, na ktoré pozeral ako na priame dôkazy umeleckého vyjadrenie sa Boha v zložitých kryštalických štruktúrach. Jednoducho, Boha neopúšťal ani pri práci v laboratóriách, naopak,

Socha v Dole

práve Jeho prosieval o pomoc a videl Jeho prítomnosť a Jeho umelecký dizajn v stvorení.

Venoval sa však naďalej popri práci aj štúdiu chémie na *École normale supérieure* a v roku 1845 získava z chémie inžiniersky titul.

Pokračuje v štúdiách a v roku 1847

promuje z fyziky a chémie.

V roku 1849 ho vymenujú za zastupujúceho profesora a presťahuje sa do Štrasburgu, kde sa zamiluje do krásnej Marie Laurentovej a v roku 1850 sa zoberú. Narodilo sa im 5 detí: štyri dievčatá — Jeanne, Cécile, Camille, Marie Louise a jeden chlapec Jean Baptiste.

Pasteur sa teda stal profesor chémie na univerzite v Štrasburgu a strávil tu nasledujúcich päť rokov. Vo veku 32 rokov bol Pasteur požiadany, aby sa presunul do Lille zriadiť Fakultu aplikovanej vedy. Tu mal Pasteur pracovať na prenášaní teoretických vedomostí do praktického života a aplikovať ich do oblasti priemyslu a podnikania. Pasteur svojimi objavmi položil základy nového vedného odboru - **mikrobiológie**.

Bol známy svojím veľkým súcitom a láskou k obyčajným ľuďom a na rozdiel od svojich kolegov z vedeckej komunity, ktorí sa topili len v teoretickom výskume, Pasteur túžil využiť výtobytky vedy v prospech obyčajných ľudí. Počas svojho života urobil obrovské množstvo objavov, ktoré majú dodnes neoceniteľný význam pre život ľudstva.

Zomrel dňa 28. septembra 1895 prirodzenou cestou vo Villeneuve-L'Étang.

Uložili ho do mramorovej hrobky. Do podzemnej hrobky sa vstupuje po deviatich schodoch. Mozaiky na stenách krypty zobrazujú jeho laboratórium, jeho práce, pokusné zvieratá a iné výjavy.

Život jedine zo života -Veľký bojovník proti spontánnej generácii (vzniku) života - Len tí musia (a preto) veriť vo vznik života z neživého, ktorí (lebo) neveria v Boha: Pasteurov výrok

Počas Pasteurovho života

množstvo vedcov začalo podliehať novej módnej vlny "darvinizmu" a spontánnemu vzniku života z neživých. Pasteur bol prudkým odporcom a vášnivým bojovníkom proti takýmto poverám.

Otcom myšlienky vzniku života z neživého bol už pred Darwinom v r.1668 taliansky biológ Francesco Redi, ktorý tvrdil, že červy sa tvoria automaticky spontánne pri kazení sa mäsa. Pasteur dokázal, že to tak nie je, ak zabránime prístupu hmyzu a vzduchu k mäsu, atď.

(Známy pokus s larvami, o ktorom sme písali v jednom so starších časopisov).

Vedel, že živé nemôže za žiadnu cenu vzniknúť z neživého, čo sa snažili niektorí dokazovať pseudopokusmi.

Naopak, Pasteur jasne dokázal, že živé vzniká iba zo živého a nikdy nevzniká z neživého.

Neveril vo vývoj- v evolúciu- veril v stvorenie Bohom.

Keď im dokázal, že živé veci môžu vznikáť len zo živých, boli prítomní veľmi rozrušení.

Vítaz nad besnotou - modlitbou a vakcínou- Príbeh Jozefa Maisterra

Louis Pasteur mal vo svojom srdci obrovskú túžbu dosiahnuť svojou neúnavnou vedeckou prácou a výskumom objavenie lieku proti besnote, ktorá nemilosrdne a kruto vraždila spolu so záškrtom všade okolo neho. Pasteur sa dozvedel o práci istého francúzskeho zverolekára Galliera, ktorý v roku 1879 dokázal, že vírus besnoty sa nachádza v slinách a rozširuje sa v organizme cez nervovú sústavu. Tiež sa vedelo o tom, že je možné u zvierat dosiahnuť odolnosť. Pokračoval teda v práci tohto zverolekára.

Nikto v tej dobe neveril v to, že besnotu je možné liečiť. Neveril mu dokonca ani jeho ináč lojálny asistent Roux.

Dospel k všeobecnému záveru, že všetky nákazlivé choroby spôsobujú mikróby.

Vynašiel vakcínu a keďže nebolo žiadnych dobrovoľníkov, rozhodol sa ju ako prvý vyskúšať sám na sebe.

Ale udalosti nabrali úplne iný spád.

6. júla 1885 mu totiž na dvere jeho laboratória zaklopala jedna

Pracovný stôl Pasteura

plačúca žena so svojím synom Jozefom Maisterom, ktorého uhryzol besný pes. Chlapec bol v strašnom stave, nevládal už ani chodiť.

Po porade so svojimi kolegami dospel Pasteur k názoru, že buď sa stane chlapec ďalšou obeťou besnoty, alebo vyskúšajú na ňom vakcínu proti besnote.

Ešte ten istý večer chlapcovi

vpichol prvú injekciu... a potom nasledujúcich 11 dní dostával ďalšie injekcie s vakcínou, stále silnejšie.

Počas týchto jedenástich dní plných drámy Pasteur niekoľkokrát denne kričal k Bohu, aby požehnal jeho prácu a uzdravil chlapčeka.

Jeho viera a nádej, že Boh zasiahne a vakcína bude úspešná, mu priniesli radosť a

zadosťučinenie.

Chlapec bol na jedenásty deň úplne uzdravený. Besnota bola navždy porazená.

Aj takto Boh uzdravuje, hallelujah. Smrteľne chorý Jozef Maister (nar. 1876) žil až do roku 1940.

Zomrel v roku 1940 rukou nacistu, ktorý ho zabil preto, lebo odmietol otvoriť hrobku Lousia Pasteura.

Louis Pasteur, jeden z najväčších vedcov histórie, veril ako "jeden bretónsky sedlák"

Pasteur je všeobecne uznávaný ako človek -jednotlivec s najväčším prínosom pre záchranu ľudských životov, aj keď počas svojho života zažil veľmi veľa protivenstva, nenávisť, závisť zo strany svojich kolegov, ktorí ho pre jeho odmietanie evolúcie -konkrétne darvinizmu, neoblomnú vieru a úspechy zo srdca nenávideli.

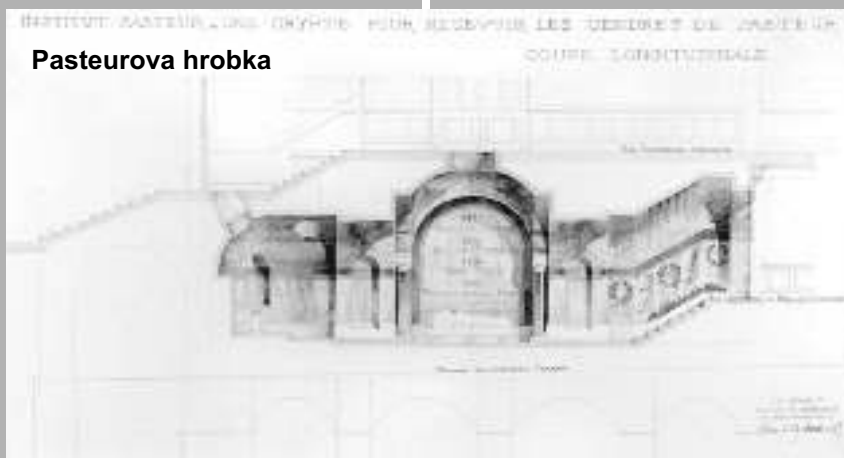
Dokonca aj ateisti ho považujú za jedného z najväčších vedcov celej histórie.

Tento významný francúzsky, hlboko veriaci vedec bol stálym tajomníkom Francúzskej vedeckej akadémie a členom Lekárskej akadémie a mnohých zahraničných vedeckých spoločností.

Nápis na jeho mramorovej hrobke prezrádzajú jeho objavy a ich neoceniteľný význam a prínos pre ľudskú civilizáciu:

- 1 Molekulová disymetria
- 2 Kvasenie
- 3 Výskum vína
- 4 Tzv. samooplodnenie
- 5 Choroby priadky morušovej
- 6 Výskum piva
- 7 Nákazlivé choroby
- 8 Vírusové vakcíny -proti besnote, proti záškrtu,...
- 9 Obrana proti besnote.

Už počas svojho života sa stal

Pasteurova hrobka

Pasteur národným hrdinom a nositeľom mnohých domácich i zahraničných pôct. Francúzsky štát mu nepoďakoval len doživotnou rentou, ale na počtu zriadil „Pasteurov inštitút“ ako výskumné stredisko, v ktorom bol Pasteur až do svojej smrti riaditeľom. Z lekárskej fakulty v Bonne obdržal „úctivý diplom doktora“, ktorý však s veľkým protestom počas nemecko-francúzskej vojny poslal naspäť. Na jeho hrobke sú vyryté názvy jeho objavov, ale v jeho srdci a nad jeho životom boli vyryté slová, ktoré aj dnes znejú a volajú na všetkých ľudí, poukazujúc na to, kto a čo stálo za jeho objavmi a mimoriadne plodným vedeckým životom.

Záber z interiéru školy

Často ho obviňovali kolegovia, ale aj ľudia všeobecne, že verí v Boha, ako **"jeden bretónsky sedlák"**. On im na to vždy odpovedal: **"Práve preto, lebo som rozmýšľal, a tak veľa som študoval, verím v Boha, ako jeden Bretónec."**

Keby som ešte viac rozmýšľal, dospel by som k tomu, že by som veril ako jedna bretónska dievka."

Bretónske ženy boli známe svojou veľkou a hlbokou vierou v Boha a Ježiša Krista. Nepripomína ti to niečo?

"Lebo bláznivé Božie je múdrejšie ako ľudia a slabé Božie je silnejšie ako ľudia."

Lebo veď vidíte svoje povolanie, bratia, že nie mnoho múdrych podľa tela, nie mnoho mocných, nie mnoho urodzených je medzi vami zachránených.

Ale bláznivé u sveta si vyvolil Bôh, aby zahanbil múdrych, a slabé u sveta si vyvolil Bôh, aby

zahanbil to, čo je silné, a neurodzené u sveta a opovrhnuté si vyvolil Bôh, a to, čo nie je, aby zmaril to, čo je niečim, aby sa pred Bohom nechválilo niktoré telo.

A vy ste z neho v Kristu Ježišovi, ktorý sa nám stal múdrosťou od Boha i spravodlivosťou i posvätením i vykúpením,

aby bolo, jako je napísané: Ten, kto sa chváli, nech sa chváli

Jedna z mozaík krypty

Pánom."

1Kor. 1.25-31

"A moja reč a moja kázeň nezáležala v presvedčavých ľudskej múdrosti slovách, ale v dôkaze Ducha a moci, aby vaša viera nebola v ľudskej múdrosti, ale v moci Božej."

1Kor.2.4

A tým, ktorí si myslia, že veda a viera nemajú nič spoločné, odkázal v mene všetkých veriacich vedcov:

"Málo poznania človeka odvráti od Boha, veľa vedy vedie k Bohu."

Pasteur sa možno nedostal až priamo k zdroju viery, k Božiemu slovu v plnosti, ale tak veľmi túžil po Bohu, tak veľmi ho hľadal, ako vedel, a Boh mu pomáhal.

Jedno vedel veľmi dobre, že tento svet bol stvorený úžasným a láskavým Stvoriteľom a vedel, že veriť v náhodne vznikajúci život bez naplánovania a priameho stvorenia Superintelektom, je šialenstvo a besnota horšia ako tá, proti ktorej vynašiel vakcínu.

Potrebujeme viac chlapcov a dievčat a žien a mužov, ktorí prijímú Ducha viery vychádzajúceho z Božieho úžasného slova a s pokorou, ktorú mal Pasteur, oslávia Boha svojou plodnou prácou a objavmi na zemi.